

Mødet den 28. Oktober 1920.

Fraværende: Brøndum, N. Joh. Laursen, Møller og Simonsen.

1. (J. Nr. 19³⁵—1920). **Skrivelse fra Indenrigsministeriet om Eftergivelse af et Beløb paa 140000 Kr., der paahvilede Kommunen som Tilskud til Staten i Henhold til Loven af 27. Oktober 1917 om overordentlig Hjælp til Arbejdsløse.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 89—1920). **Indenrigsministeriets Stadfæstelse paa en Ændring i Sundhedsvedtægten.**

Toges til Efterretning.

3. **Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakter med:**

a. (J. Nr. 22⁶—1920). Ingeniør C. R. A. Bech.

b. (J. Nr. 22⁵—1920). Tømrerm. J. Bæk-Jensen.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 443—1920). **Cirkulære af 18. September 1920 fra Indenrigsministeriet angaaende Forlængelse af Forbudet mod Nedrivning af Beboelsesbygninger.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller, at Forbudet søges forlænget ogsaa for Aarhus Bys Vedkommende.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 494—1920). Meddelelse fra Politimesteren om, at Inspektionsbetjent N. Christensen er afskediget paa Grund af Forflyttelse, og Politibetjent T. Thomsen udnævnt til Inspektionsbetjent fra 1. November 1920.

Toges til Efterretning.

6. **Efterbevilling af Overskridelser i**

a. (J. Nr. 3⁹—1920). Slagtehusets Regnskab.

b. (J. Nr. 3⁷—1920). Begravelsesvæsenets Regnskab.

2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

7. (J. Nr. 487—1920). **Andragende om Tilladelse til at anbringe en elektrisk Lampe udenfor Ejendommen »Jomsborg«.**

Belysningsudvalget foreslaar, at Byraadet henstiller til Politimesteren at give Tilladelse til, at den paagældende Lampe tændes.

Christensen oplyste, at der var temmelig mørkt paa den nævnte Plads, og Kommunen var jo sparsom med Belysningen. Politimesteren havde forbudt at have en Lampe tændt i Henhold til Loven om Forbud mod Reklamebelysning m. m. Taleren vilde dog henstille, da Brændselsmangelen nu ikke var saa stor som tidligere, at Politiet stillede sig imødekommende i saadanne Tilfælde, hvor det havde Betydning for Borgerne i deres Bedrift.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 480—1920). **Andragende om Anbringelse af nogle elektriske Lamper paa Odder Landevej igennem Marselisborg Skov.**

Anbefalet af Politimesteren.

Belysningsudvalget foreslaar, at Kommunen opstiller 4 Lamper paa nævnte Strækning, imod at Beboerne betaler Udgiften ved Installationen, 1600 Kr. Udvalget foreslaar dernæst, at Belys-

ningsvæsenet overtager Driften og Vedligeholdelsen af Lamperne.

Christensen meddelte, at Udvalget havde modtaget en Skrivelse fra Beboerne udenfor Frederikshøj, hvori omtaltes, at der i den sidste Tid jævnlig var sket Overfald derude, hvorfor man ønskede Vejen oplyst. Taleren vilde ogsaa her henstille til Politimesteren lejlighedsvis at sende Betjente ud paa saadanne Strækninger i Byens Udkant i de mørke Aftener og ikke udelukkende koncentrere Kræfterne inde i Byen. Ellers vilde Taleren anbefale Indstillingen. Kommunens Udgift til Strøm, Pasning og Vedligeholdelse af de 4 Lygter vilde blive ca. 800 Kr. aarlig.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 236—1920). **Andragende fra Detailfiskehandlernes Organisation om, at Fiskehandelen gøres til bunden Næring.**

Formanden oplyste, at Sagen havde været sendt til Byens 2 Handelsforeninger, hvoraf den ene anbefalede den, og den anden ikke. Andragendet var derefter tilsendt Magistraten, som imidlertid ikke tog Stilling til Spørgsmaalet, men ganske henstillede til Byraadet, hvorvidt man vilde bevilge Andragendet.

Christensen vilde foreslaa, at man ikke imødekom Andragendet; for hvis det skulde være bunden Næring med hovedsagelig Salg fra Butikker, vilde Fisken uden Tvivl blive dyrere, og Fisk var et nødvendigt Næringsmiddel, som nødigt skulde fordyres.

Mikael Johansen havde den modsatte Opfattelse. Fiskerne havde i et tidligere Andragende gjort gældende, at de tjente meget lidt paa Fiskene, og senere havde de paastaaet, at Forhandlerne tjente 50—100 %. Hvis dette var Tilfældet,

burde det gøres til bunden Næring lige saa vel som anden Handel. Taleren vilde derfor henstille, at man, forinden der toges endelig Bestemmelse i Sagen, undersøgte, om det forholdt sig saaledes med Fiskehandlernes Avance.

P. P e t e r s e n var ikke enig med den sidste ærede Taler. Det lød jo smukt i Andragendet, at man udelukkende søgte derom i Publikums Interesse, og vedkommende troede det muligvis ogsaa selv, men det vilde sikkert føre til en stor Fordyrelse af Fisken i Byen, og denne var dyr nok i Forvejen.

N i e l s J e n s e n var ogsaa Modstander af, at Fiskehandel blev bunden Næring, og de Folk, som søgte derom, var vist heller ikke helt klar over Konsekvenserne, idet de gik ud fra, at naar de i Forvejen var Fiskehandlere, vilde de være selvskrevne til at faa Næringsadkomst. Men det var vist meget tvivlsomt. Der var ogsaa Folk, som fiskede lidt, naar de ikke kunde tjene noget paa anden Maade, og det burde ikke forbydes saadanne at sælge deres Fisk.

M i k a e l J o h a n s e n troede ikke, der var en eneste Fisker, som selv forhandlede Fisken, og derfor blev den næppe synderlig dyrere, fordi der skulde Borgerskab til. Man behøvede jo ikke at forlange, at Fisken skulde sælges fra Butik, selv om den derved vilde blive appetitligere, end naar den forhandlede fra Vogne. Det var ogsaa mest retfærdigt at stille alle Borgere ens.

B e c h var bange for, at Fiskehandlernes Vogne vilde forsvinde fra Gaden, hvis det blev bunden Næring, og det vilde i al Almindelighed være et Tab, selv om Fisken maaske ikke altid var saa tiltalende, som den burde være. Det var ogsaa en let Maade at købe f. Eks. røget Fisk o. l. fra

Vogne. Taleren var derfor noget betænkelig ved at gøre det til bunden Næring.

Christensen syntes, at Spørgsmaalet om Fiskehandlernes dyre Priser havde været henvist til Dyrtidsudvalget, og dér havde der været Lejlighed til nærmere at undersøge dette. De rigtige Fiskere burde se at faa mere Indflydelse overfor Forhandlerne.

Andragendet kunde ikke bevilges.

10. (J. Nr. 478—1920). Forslag fra Politimesteren om **Ændringer i Politivedtægten.**

Til at behandle Sagen valgtes et Udvalg bestaaende af Formanden, Vald. Pedersen, S. Petersen, P. Petersen og Mikael Johansen.

11. (J. Nr. 463—1920). **Andragende fra Arbejdernes Andels-Boligforening om kommunalt Byggetilskud.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan anbefale, at Byraadet tilsiger Boligforeningen Kommunens Garanti for et Laan, svarende til 20 % af Ejendommens Anskaffelsesværdi, forudsat at Foreningen opnaar Statstilskud af tilsvarende Størrelse, og Bygningernes Opførelse fremmes mest muligt.

Bech forelagde Sagen. Arbejdernes Andels-Boligforening havde arbejdet udmærket paa at fremskaffe en stor Del Lejligheder og Hjem i Byen, baade i høje Huse og Villaer. Foreningen agtede nu at bygge en større Ejendom med tre Etager og ialt 29 Lejligheder paa Hjørnet af Tordenskjoldsgade og Skovvangsvej, og Prisen var beregnet til 420000 Kr. I Henhold til den ny Lov søgte Foreningen hertil et kommunalt Tilskud paa 20 % eller højst 85000 Kr. Kommunen havde

jo ikke mange Penge, men et Pengeinstitut havde lovet at sætte dette Beløb i Ejendommen imod Kommunens Garanti, og Udvalget var enigt om at anbefale det. Det var sikkert den billigste Maade for Byen at faa fremskaffet Lejligheder paa, og Taleren anbefalede varmt Byraadet at slutte sig hertil.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 11¹⁷—1920). **Købekontrakt** med Jernbane-assistent C. Amorsen angaaende en Villagrund ved Viborgvejen.

Godkendtes.

13. (J. Nr. 498—1920). Indstilling fra Udvalget angaaende **kritisk Revision af Havnens Regnskab for 1918—19.**

Følgende Erklæring forelaa:

»Vi har gennemgaaet Havnens Regnskab for Aaret 1918—19 og finder ingen Anledning til at fremkomme med Bemærkninger.«

Toges til Efterretning. Regnskabet indsendes til Ministeriet.

14. (J. Nr. 439—1920). **Andragende om Tilladelse til Salg af Smørrebrødspakker fra Vogn i Gaderne.**

Politimesteren og Sundhedskommissionen kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at Vognens Indretning og den daglige Drift sker under Sundhedskommissionens Kontrol.

Christensen anbefalede at gøre Forsøg her paa samme Maade som i København, og det vilde sikkert kunne gaa, naar det blev henlagt til de rigtige Steder. Smørrebrød paa Restaurationer var jo meget dyrt, og det kunde muligvis afhjælpe et Savn, særlig for unge Mennesker, som her kunde faa et Maaltid til billig Pris.

Bevilgedes.

15. **Andragender om Byggedispensationer fra:**
a. (J. Nr. 2¹⁴⁸—1920). Lindevej Nr. 10.
b. (J. Nr. 2¹⁵⁰—1920). Dynkarken Nr. 41.
c. (J. Nr. 2¹⁴⁶—1920). Fredensgade Nr. 38.
Anbefaledes.
-